

NØVN

Jens Petur Jensen 70 ár

Sunnudagin fyrsta apríl fyllir Jens Petur Jensen bilasølumaður í Havn 70 ár.

Jens Petur er uppvaksin í Fugla-firði. Hann flutti til Havnar í 1965, lærði til tekniskan assistent, og fór síðan niður til Danmarkar, har hann í fyra ár lærði til verkfrøðing. Heimaftur komin arbeiddi hann sum verkfrøðingur í eini 10 ár, men hugurin stóð meira til handilslívið.

Hann fór tí til P/F Jákup á Dul, har hann m.a. byrjaði söluna av teimum kendu HTH køkunum. Eftir tað hevði hann egið virki sum verkfrøðingur og saman við konuni ein klædnahandil í SMS í 5 ár.

Í 1985 byrjaði Jens Petur saman við Øssuri Hjalt egna fyrirkøku við sølu av Danica Køkum og hvítvør-um. Hendan fyrirkøkan fekk, sum so mangar aðrar, ein enda í 1993, tá búskaparkreppan rættuliga fór at gera um seg. Eftir hetta byrjaði hann so at selja bilar hjá P/F Meinhardt Arge.

Í 1997 keyptu hjúnini bygningin hjá Jóan Jakku í Vágshotni, núver-

andi Sirkus, har høvdu tey móta-handilin "LEI" fram til 2002, tá tey seldu bygningin.

Frá 2002 til 2004 seldi Jens Petur Daewoo bilar hjá P/F Esmar Simonsen á Kambsdali. Tá bilasølan Sp/f Nordcar varð stovnað í 2004, varð Jens Petur ein av eigarunum og stjóri.

Í 2014 seldi Jens Petur sín part í fyrirkøku til Gordon Rajani, sum í dag er stjóri í Nordcar, og Jens Petur arbeidir framvegis í fyrirkøku. Enn er heilsan góð, og møguliga verður tað ein tíð afturat, at hann kemur at arbeiða har.

Hóast Jens Petur lærði til verkfrøðing, so trívist betur í handilsverðini. Hann heldur at hetta møguliga ert arviligt, tí pápi hansara, Ansgar Jensen, var handilsmaður tað mesta av lívi sínum, og tað segðist um hann, at hann var ein ómetaliga dugnaligur handilsmaður í Fuglafirði. Jens Peturi verður ynskt hjartaliga til lukku við føðingardegnum.

Ein undangongu- maður innan tónleikin er farin

Jóannes í Innistovu farin heim í dýrdina.

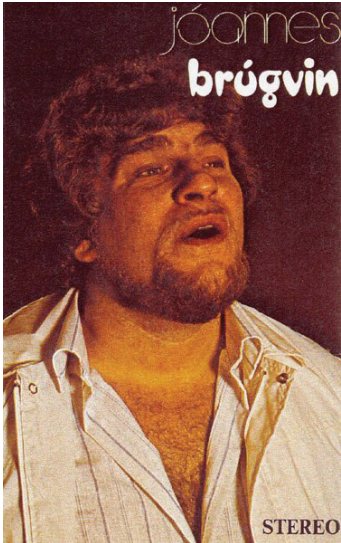
Eg kom at kenna Jóannes í 80'unum og fekk stóran tokka til fantastisku røddina, sum fylti rættuliga nógv.

Hann spældi inn kasettubandið "Brúgvín" í upptøkuhølinum hjá Milson, har eg gav ein hond við produktionini.

Seinni fluttu tey til Danmarkar, har tey hava búð seinastu mongu árin.

Hvíl í friði og má Harrin styrkja tykkum øll.

Við samkenslu
Fríðálvur A. Jensen

Til minnis um Jógvan Páll Háberg

Elsebeth og Jógvan Páll á silvurbrúdleypsdegnum.

Hóskvøldið komu boðini um, at Jógvan Páll, systkinabarnið, so stillisliga sum hann livdi, var farin foldum frá. Hann gjørdist bara 71 ára gamal. Men hann gjørdist eitt fyrirdømi fyri onnur.

Jógvan Páll var sonur Hjørdis og Petur Háberg, bæði framúr menniskju. Petur var ættaður úr Geil. Omma hansara, Isalina, var systir Djóna í Geil. Tískil var Malla, mamma Petur, systkinabarn teir báðar Kristin í Geil og Petur Alberg.

Petur var eisini ein rættur geilamaður við teimum listarligu evnum, sum eru eyðkend fyri hesi fólkin. Hann kundi eisini vera nakað bráur, men tann milda og jarðbundna Hjørdis fekk altíð hildið Petur niðri á jørðini.

Hetta var eitt heim, har øll kendu seg væl. Og tað var sum eitt ævintýr at koma úr Gøtu til Havnar at ferðast í teimum trongu 1950-árunum og at koma inn til Petur og Hjørdist og teirra børn, sum vit vóru meira og minni javngomul við.

Jógvan Páll var eins og pápin ein ordiligur geilamaður við hansara evnum á nógvum økjum. Á ungum árum lærði hann at spæla klaver, og hann var ein finur pianistur.

Tað lá eisini væl fyri hjá honum at tekna og klippa, og hann hevði framsýningar saman við Jórún á Dul, sum er ein vinur hjá familjuni. Hann hevur klipt jólakort og hevur eina ferð gjørt jólamerki fyri Barnahjálpargrunnin, sum pápi hansara hevði verið við til at stovna. Hetta merki fekk eitt framúr ummæli í donskum fakblaði.

Jógvan Páll hevði eisini áhuga fyri søgu, ikki minst havnarsøgu, so tað kundu vit altíð fáa eitt prát um. Hann kundi meira enn so geva okkurt íkast til hesa skrivning her í blaðnum.

Sum ungur var hann við í einum ungdómskóri í Ebenezer, sum fólk kallaðu "einglakórið".

Hann dugdi eisini væl at skriva og yrkja. Dømi um hansara yrkjaragávur síggast í Nýggju sangbók – Guds Fólks, har Jógvan Páll meistarliga hevur týtt tveir sálmar. Tað liggur ein hópur av yrkingum eftir hann. Millum annað ein sera vøkur yrking til Elsebeth á silvurbrúdleypsdegnum.

Fyrsta arbeiðið hjá Jógvan Páll var á Skipafelagnum, síðani var hann á Føroya Brunatrygging.

Men so gjørdist hann skrivari í Starvsmannafelagnum, har Ernst Hansen tá var formaður. Hetta var í eini tíð, tá ið tað ikki var so vanligt við føstum starvsfólki í fakfeløgnum, so hetta hevur verið ein avbjóðing.

Hetta gjørdi Jógvan Páll skikkadán at fara at arbeiða á lønardeildini í landsstýrinum og seinni í innanlendismálaráðnum. Í øllum sínum arbeiði varð sagt, at hann var ein álitismaður og gjørdi sitt arbeiði til lítar.

Men fyri góðum 11 árum síðani fekk Jógvan Páll eina heilt aðra avbjóðing. Tá fekk hann eina sjúku, sum gjørdi hann avlamnan, og sum kom at binda hann í rullistóli restina av lívinum. Tá komu vit at kennast betri enn frammanundan. Vit búðu stutt frá hvørjum øðrum, so tað var ein sjálvfylgja at stækka inn á gólvið viðhvørt.

Her vísti Jógvan Páll eina serliga styrki. Hóast hansara skerdur førleikar, so merktist eingin beiskleiki um ta hørðu lagnu hann fekk, sum eisini merkti títtar innleggingar á landssjúkrahúsinum. Hann var tann sami sáttligi Jógvan Páll, sum kundi tosa við um gerandismál. Tað kom ikki fyri, at hann gramdi seg um sína støðu, sum vit onnur hveppa okkum við at hugsa um.

Elsebeth sigur, at tey hóast alt hetta ongantíð stúrdur. Tey kendu tað, sum at tey fingur hjálp úr erva. Men hann hevði samkenslu við onnur, sum vóru illa fyri.

Hann hevði mist nakað av sjónini. Men hann hevði fingið skurðviðgerð í somu viku, sum hann doyði. Nú sá hann heilt væl. Men tað gleðini fekk hann bert nakrar fáar dagar.

Her skal eisini takast fram tann fantastiska familjan, sum Jógvan Páll hevur havt. Fyrst og fremst er tað Elsebeth, sum hann giftist við í 1974.

Hon hevur gjørt tað møguligt hjá Jógvani Páll at vera heima, hóast hann veruliga var røktrarsjúklingur. Hon hevur verið um hann, hjálpt honum og stuðla honum, alt tað, sum hon hevur kunnað. Og altíð hevur hon havt yvirskot til at vera blíð, tá ið fólk eru komin inn á gólvið. Hetta er ein innsatsur, sum er allan prís verður. Elsebeth má sigast, at vera sum tað verður sagt á donskum ein av "hverdagens helte." Hon sat eisini undir liðini á honum, tá ið hann stillisliga, tá óvæntað, dró sín seinasta andadrátt.

Eisini hava børnini, Annika og Bárður, barnabørn og systkin havt sín leiklut at gera tilveruna hjá Jógvani Páll so góða, sum hon yvirhvør kundi vera. Her skal heimarøktin ikki gloymast. Hon hevur gjørt sitt til, at hetta hevur verið møguligt.

Tey vóru nógv, sum fylgdu Jógvan Páll mánadagin. Og jarðarferðin var tignarlig við síni lýsing av einum merkismanni.

Vit onnur kunnu læra av Jógvan Páll, hvussu hann tók sína tungu lagnu. Vit koma at minnast hann við virðing.